

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 5. apríla 2011 *

Vo veci C-119/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) zo 4. marca 2009 a doručený Súdnemu dvoru 1. apríla 2009, ktorý súvisí s konaním:

Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

proti

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, K. Schieman, J.-J. Kasel a D. Šváby, sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, U. Lõhmus (spravodajca), M. Safjan a M. Berger,

* Jazyk konania: francúzština.

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. marca 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Société fiduciaire nationale d'expertise comptable, v zastúpení: F. Molinié, advokát,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a B. Messmer, splnomocnení zástupcovia,
- cyperská vláda, v zastúpení: D. Kallí, splnomocnená zástupkyňa,
- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels, M. de Grave a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: I. Rogalski a C. Vrignon, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. mája 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 24 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, s. 36).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Sociétés fiduciaire nationale d'expertise comptable (ďalej len „Sociétés fiduciaire“) a ministerstvom pre rozpočet, verejné výdavky a verejnú službu, ktorý sa týka žaloby o zrušenie dekrétu č. 2007-1387 z 27. septembra 2007 o etickom kódexe účtovných znalcov (JORF z 28. septembra 2007, s. 15847), keďže zakazuje získavanie klientov.

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 3 Podľa znenia odôvodnení č. 2, 5 a 100 smernice 2006/123:

„(2) Konkurencieschopný trh so službami je nevyhnutný na podporu hospodárskeho rastu a na tvorbu pracovných miest v Európskej únii. Mnohé prekážky v rámci

vnútorného trhu v súčasnosti bránia poskytovateľom, najmä malým a stredným podnikom (MSP), rozširovať svoje činnosti za hranice svojho štátu a využívať v plnom rozsahu výhody vnútorného trhu. Táto skutočnosť oslabuje konkurencieschopnosť poskytovateľov z Európskej únie vo svete. Voľný trh, ktorý vyžaduje od členských štátov zrušenie obmedzení týkajúcich sa cezhraničného poskytovania služieb, a zároveň zvyšovanie transparentnosti a informovanosti spotrebiteľov, by spotrebiteľom umožnil širší výber a lepšie služby za nižšie ceny.

...

- (5) Preto je potrebné odstrániť prekážky týkajúce sa slobody poskytovateľov usadiť sa v členských štátoch a voľného pohybu služieb medzi členskými štátmi a zaručiť príjemcom a poskytovateľom právnu istotu potrebnú na praktický výkon týchto dvoch základných slobôd uvedených v zmluve. ...

...

- (100) Je potrebné ukončiť úplné zákazy obchodnej komunikácie zo strany regulovaných povolání, avšak nie odstránením zákazov o obsahu obchodnej komunikácie, ale tých, ktoré všeobecne pre dané povolanie zakazujú jednu alebo viacero foriem obchodnej komunikácie, ako napríklad zákaz akejkoľvek reklamy v jednom alebo viacerých daných médiách. Pokiaľ ide o obsah a spôsoby obchodnej komunikácie, je potrebné motivovať odborníkov, aby v súlade s právom Spoločenstva vypracovali na úrovni Spoločenstva kódexy správania.“

4 Článok 4 bod 12 smernice 2006/123 stanovuje, že na účely tejto smernice:

„Obchodná komunikácia‘ je každá forma komunikácie určená priamo alebo nepriamo na propagáciu tovaru, služieb alebo mena podniku, organizácie alebo osoby, ktorá vykonáva obchodnú, priemyselnú alebo remeselnícku činnosť alebo regulované povolanie. Nasledujúce formy samy o sebe nepredstavujú obchodnú komunikáciu:

- a) informácie umožňujúce priamy prístup k činnosti podniku, organizácie alebo osoby, najmä vrátane názvu domény alebo adresy elektronickej pošty;
- b) oznámenia týkajúce sa tovaru, služieb alebo mena podniku, organizácie alebo osoby zostavené nezávisle, najmä ak nie sú poskytnuté za finančnú odplatu.“

5 Článok 24 smernice 2006/123 s nadpisom „Obchodná komunikácia v regulovaných povolaniach“ znie:

„1. Členské štáty odstránia všetky úplné zákazy obchodnej komunikácie v regulovaných povolaniach.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bola obchodná komunikácia v regulovaných povolaniach v súlade s pravidlami výkonu povolania podľa práva Spoločenstva, ktoré sa vzťahujú najmä na nezávislosť, dôstojnosť a integritu povolania, ako aj na zachovanie mlčanlivosti spôsobom, ktorý je v súlade s osobitnou povahou každého povolania.

Profesijné pravidlá o obchodnej komunikácii musia byť nediskriminačné, opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu a primerané.“

- 6 Podľa článkov 44 a 45 smernice 2006/123 sa táto smernica stala účinnou 28. decembra 2006 a členské štáty ju mali prebrať najneskôr do 28. decembra 2009.

Vnútroštátna právna úprava

- 7 Zriadenie komory účtovných znalcov, ako aj právnu úpravu postavenia a povolania účtovných znalcov upravujú ustanovenia nariadenia č. 45-2138 z 19. septembra 1945 (JORF z 21. septembra 1945, s. 5938). Podľa tohto nariadenia je úlohou účtovného znalca viesť a kontrolovať účtovníctvo podnikov a subjektov, s ktorými nemá vzťah na základe pracovnej zmluvy. Je oprávnený potvrdzovať správnosť a pravdivosť účtovných závierok a môže sa tiež podieľať na zakladaní podnikov a subjektov vo všetkých účtovných, hospodárskych a finančných aspektoch.
- 8 Až do prijatia nariadenia č. 2004-279 z 25. marca 2004 o zjednodušení a prispôsobení podmienok výkonu niektorých profesijných činností (JORF z 27. marca 2004, s. 5888) bola akákoľvek osobná reklama členom profesie účtovných znalcov zakázaná. Dekrét č. 97-586 z 30. mája 1997 o fungovaní samosprávnych orgánov účtovných znalcov (JORF z 31. mája 1997, s. 8510), ktorý spresňuje podmienky, za ktorých účtovní znalci v budúcnosti môžu využívať reklamné činnosti, vo svojom článku 7 stanovuje, že tieto

podmienky budú predmetom kódexu profesijných povinností, ktorého ustanovenia budú vyhlásené v podobe dekrétu Conseil d'État.

9 Dekrét č. 2007-1387 bol teda prijatý na základe článku 23 nariadenia č. 45-2138 a článku 7 dekrétu č. 97-586.

10 Podľa znenia článku 1 dekrétu č. 2007-1387:

„Etické pravidlá uplatniteľné na účtovných znalcov sú stanovené etickým kódexom, ktorý tvorí prílohu tohto dekrétu.“

11 Článok 1 etického kódexu účtovných znalcov stanovuje:

„Ustanovenia tohto kódexu sa uplatňujú na účtovných znalcov bez ohľadu na spôsob výkonu profesie a v prípade potreby na účtovných znalcov stážistov, ako aj na zamestnancov uvedených v článku 83b a článku 83c nariadenia č. 45-2138 z 19. septembra 1945 o zriadení komory účtovných znalcov a o úprave postavenia a profesie účtovného znalca.

S výnimkou tých ustanovení, ktoré sa môžu týkať iba fyzických osôb, sa uplatňujú aj na účtovné znalecké spoločnosti a na združenia pre správu a účtovníctvo.“

12 Podľa znenia článku 12 tohto kódexu:

„I. Osobám uvedeným v článku 1 je zakázané vykonávať nevyžiadané získavanie klientov s cieľom ponúkať svoje služby tretím osobám.

Účasť týchto osôb na konferenciách, seminároch alebo iných univerzitných alebo vedeckých verejných podujatiach je povolená, pokiaľ pri tejto príležitosti nebudú vykonávať činnosti, ktoré sú podobné činnosti získavania klientov.

II. Osoby uvedené v článku 1 môžu vykonávať propagačné činnosti v rozsahu poskytovania užitočných informácií verejnosti. Prostriedky využité na tento účel musia byť realizované diskretné a spôsobom, ktorý nepoškodí nezávislosť, dôstojnosť a česť danej profesie, pravidiel týkajúce sa zachovania mlčanlivosti a slušnosti voči klientom a ostatným členom danej profesie.

Pokiaľ osoby uvedené v článku 1 akýmkoľvek spôsobom prezentujú svoju činnosť tretím osobám, nesmú si zvoliť takú formu vyjadrenia, ktorá by mohla ohroziť vážnosť ich funkcie alebo imidž ich profesie.

Tieto, ako aj všetky ostatné spôsoby komunikácie sú prípustné iba pod podmienkou, že vyjadrenie bude vhodné a zdržanlivé a jeho obsah nebude obsahovať žiadnu nepresnosť, nebude spôsobilé uviesť verejnosť do omylu a nebude obsahovať žiadny porovnávaci údaj.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- ¹³ Žalobou podanou 28. novembra 2007 Société fiduciaire navrhla Conseil d'État zrušiť dekrét č. 2007-1387, keďže zakazuje získavanie klientov. Société fiduciaire zastáva názor, že všeobecný a úplný zákaz akejkoľvek činnosti získavania klientov stanovený v článku 12.I etického kódexu účtovných znalcov je v rozpore s článkom 24 smernice 2006/123 a ohrozuje jej vykonanie.
- ¹⁴ Vnútroštátny súd zastáva názor, že vo veci, ktorú prejednáva, je potrebné predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu, že zákaz získavania klientov uvedený v napadnutom dekréte, pokiaľ by mal byť považovaný za odporujúci článku 24 smernice 2006/123, by vážne ohrozoval jej vykonanie.
- ¹⁵ Za týchto okolností Conseil d'État rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bolo cieľom smernice [2006/123] vylúčiť každý všeobecný zákaz akejkoľvek formy obchodnej praxe pre regulované povolania, ktorých sa týka, alebo bolo jej cieľom ponechať členským štátom možnosť zachovať si všeobecné zákazy pre niektoré obchodné praxe, akou je získavanie klientov?“

O prípustnosti

- 16 Vnútroštátny súd požaduje výklad smernice 2006/123, ktorej lehota na prebratie, stanovená do 28. decembra 2009, ešte neuplynula k dátumu, ku ktorému bolo vydané rozhodnutie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, teda 4. marca 2009.
- 17 Francúzska vláda bez toho, aby formálne vzniesla námietku neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, uvádza námietky v súvislosti s relevantnosťou otázky položenej vnútroštátnym súdom a s posúdením, ktoré vnútroštátny súd formuloval, podľa ktorého by predmetná vnútroštátna právna úprava sporná vo veci samej, pokiaľ by mala byť považovaná za odporujúcu smernici 2006/123, vážne ohrozovala jej vykonanie.
- 18 Podľa francúzskej vlády, hoci je pravda, že podľa judikatúry Súdneho dvora sa počas lehoty na prebratie smernice členské štáty, ktoré sú jej adresátmi, musia zdržať prijímania ustanovení, ktoré by mohli vážne ohroziť uskutočnenie cieľa stanoveného danou smernicou (rozsudky z 18. decembra 1997, Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Zb. s. I-7411, bod 45; z 8. mája 2003, ATRAL, C-14/02, Zb. s. I-4431, bod 58, ako aj z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, Zb. s. I-2949, bod 38), nejde o to v konaní vo veci samej, kde uplatnenie vnútroštátnej právnej úpravy počas lehoty na prebratie smernice 2006/123 nevytvára také účinky, ktoré na jednej strane pretrvávajú po uplynutí tejto lehoty na prebratie a na druhej strane majú mimoriadny význam vo vzťahu k cieľu sledovanému touto smernicou.
- 19 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z tej istej judikatúry vyplýva, že prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva vec, aby posúdil, či vnútroštátne ustanovenia, ktorých zákonnosť sa napáda, môžu vážne ohroziť výsledok stanovený smernicou. Pri tomto posúdení musí vnútroštátny súd najmä preskúmať, či predmetné ustanovenia preberajú smernicu úplne, ako aj určiť konkrétne účinky uplatnenia týchto

ustanovení, které nie sú v súlade so smernicou, a ich trvanie (pozri najmä rozsudok Inter-Environnement Wallonie, už citovaný, body 46 a 47).

- ²⁰ Súdnemu dvoru neprislúcha preskúmať správnosť tohto posúdenia v rámci skúmania prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- ²¹ V každom prípade podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť, platí prezumpcia relevantnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. decembra 2008, *Cartesio*, C-210/06, Zb. s. I-9641, bod 67; zo 7. októbra 2010, *dos Santos Palhota a i.*, C-515/08, Zb. s. I-9133, bod 20, ako aj z 12. októbra 2010, *Rosenblatt*, C-45/09, Zb. s. I-9391, bod 33).
- ²² Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnej otázke

- ²³ Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 24 smernice 2006/123 vykladať tak, že odporuje vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje členom regulovaného povolania, ako je povolanie účtovných znalcov, vykonávať získavanie klientov.

- 24 Na úvod treba poznamenať, že článok 24 smernice 2006/123 s nadpisom „Obchodná komunikácia v regulovaných povolaniach“ stanovuje pre členské štáty dve povinnosti. Na jednej strane jeho článok 1 vyžaduje, aby členské štáty odstránili všetky úplné zákazy obchodnej komunikácie v regulovaných povolaniach. Na druhej strane odsek 2 uvedeného článku zaväzuje členské štáty zabezpečiť, aby bola obchodná komunikácia v regulovaných povolaniach v súlade s pravidlami výkonu povolania podľa práva Únie, ktoré sa vzťahujú najmä na nezávislosť, dôstojnosť a integritu povolania, ako aj na zachovanie mlčanlivosti spôsobom, ktorý je v súlade s osobitnou povahou každého povolania. Uvedené profesijné pravidlá musia byť nediskriminačné, opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu a primerané.
- 25 S cieľom preskúmať, či účelom článku 24 smernice 2006/123 a najmä jeho odseku 1 je odstrániť zákaz získavania klientov, ktorý stanovuje vnútroštátna právna úprava sporná v konaní vo veci samej, treba uvedené ustanovenie vykladať s odkazom nielen na jeho znenie, ale takisto na jeho účel a kontext, ako aj cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou.
- 26 V tejto súvislosti z odôvodnení č. 2 a 5 uvedenej smernice vyplýva, že jej cieľom je odstrániť prekážky týkajúce sa slobody poskytovateľov usadiť sa v členských štátoch a voľného pohybu služieb medzi členskými štátmi a tým prispieť k realizácii slobodného a konkurenčného vnútorného trhu.
- 27 Účel článku 24 uvedenej smernice spresňuje jej odôvodnenie č. 100, podľa ktorého je potrebné ukončiť úplné zákazy obchodnej komunikácie zo strany regulovaných povolání, ktoré pre dané povolanie všeobecne zakazujú jednu alebo viacero foriem obchodnej komunikácie, ako napríklad zákaz akejkoľvek reklamy v jednom alebo vo viacerých daných médiách.

- 28 Pokiaľ ide o kontext, do ktorého zapadá článok 24 smernice 2006/123, je potrebné pripomenúť, že tento článok sa nachádza v kapitole V uvedenej smernice nazvanej „Kvalita služieb“. Ako poznamenal generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, cieľom tejto kapitoly vo všeobecnosti a konkrétne jej článku 24 je najmä ochrana záujmov spotrebiteľov zlepšením kvality služieb regulovaných povolani v rámci vnútorného trhu.
- 29 Z účelu článku 24, ako aj z kontextu, do ktorého zapadá, vyplýva, že úmyslom normotvorcu Únie, ako správne uvádza Európska komisia, bolo nielen ukončiť úplné zákazy využitia obchodnej komunikácie pre členov regulovaného povolania bez ohľadu na jej formu, ale tiež odstrániť zákaz využitia jednej alebo viacerých foriem obchodnej komunikácie v zmysle článku 4 bodu 12 smernice 2006/123, ako je najmä reklama, priamy marketing alebo patronát. Vzhľadom na príklady uvedené v odôvodnení č. 100 tejto smernice treba za úplné zákazy vylúčené článkom 24 ods. 1 tejto smernice považovať aj profesijné pravidlá zakazujúce oznamovať informácie o poskytovateľovi služieb alebo o jeho činnosti v jednom alebo vo viacerých médiách.
- 30 Podľa článku 24 ods. 2 smernice 2006/123 v spojení s druhou vetou jej odôvodnenia č. 100 môžu členské štáty stanoviť zákazy týkajúce sa obsahu alebo podrobností obchodnej komunikácie, pokiaľ ide o regulované povolania, pokiaľ budú stanovené pravidlá opodstatnené a primerané cieľu zabezpečiť najmä nezávislosť, dôstojnosť a integritu povolania, ako aj profesijnú mlčanlivosť potrebnú pri jeho výkone.
- 31 S cieľom stanoviť, či sporná vnútroštátna právna úprava patrí do pôsobnosti článku 24 tejto smernice, treba najprv určiť, či získavanie klientov predstavuje obchodnú komunikáciu v zmysle uvedeného článku.

- 32 Pojem „obchodná komunikácia“ je v článku 4 bode 12 smernice 2006/123 definovaný ako každá forma komunikácie určená priamo alebo nepriamo na propagáciu tovaru, služieb alebo mena podniku, organizácie alebo osoby, ktorá vykonáva obchodnú, priemyselnú alebo remeselnícku činnosť alebo regulované povolanie. Pod tento pojem však nepatria po prvé informácie umožňujúce priamy prístup k činnosti podniku, organizácie alebo osoby, ako sú názov domény alebo adresa elektronickej pošty, ako aj po druhé oznámenia týkajúce sa tovaru, služieb alebo mena podniku, organizácie alebo osoby zostavené nezávisle, najmä ak nie sú poskytnuté za finančnú odplatu.
- 33 Preto obchodná komunikácia, ako uvádza holandská vláda, zahŕňa nielen klasickú reklamu, ale aj iné formy reklamy a oznamovania informácií určených na získanie nových klientov.
- 34 Pokiaľ ide o pojem získavanie klientov, treba poznamenať, že ani smernica 2006/123, ani nijaký iný akt práva Únie neobsahuje definíciu tohto pojmu. Navyše jeho význam môže byť v právnych poriadkoch rôznych členských štátov rôzny.
- 35 Podľa článku 12.I etického kódexu sporného v konaní vo veci samej sa za získavanie klientov musí považovať nadviazanie kontaktu medzi účtovným znalcom a treťou osobou, ktoré nie je vyžiadané, s cieľom ponúkať tretej osobe svoje služby.

- ³⁶ V tejto súvislosti treba poznamenať, že hoci presný význam pojmu „získavanie klientov“ v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, Conseil d'État, ako aj všetky zainteresované strany, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, zastávajú názor, že získavanie klientov patrí pod pojem „obchodná komunikácia“ uvedený v článku 4 bode 12 smernice 2006/123.
- ³⁷ Podľa Société fiduciaire sa získavanie klientov definuje ako osobná ponuka tovarov a služieb adresovaná určitej právnickej alebo fyzickej osobe, ktorá nebola vyžiadaná. Francúzska vláda sa pripája k tejto definícii a zároveň navrhuje rozlišovať dva prvky, a to na jednej strane prvok pohybu, ktorý spočíva v skutočnosti nadviazania nevyžiadaného kontaktu s tretou osobou, a na druhej strane prvok obsahu, ktorý spočíva v odovzdaní správy obchodnej povahy. Podľa francúzskej vlády to, čo predstavuje obchodnú komunikáciu v zmysle smernice 2006/123, je najmä druhý prvok.
- ³⁸ Z týchto údajov vyplýva, že získavanie klientov predstavuje formu komunikácie informácií určenú na vyhľadávanie nových klientov. Ako uvádza Komisia, získavanie klientov predpokladá osobný kontakt medzi poskytovateľom a potenciálnym klientom s cieľom prezentovať klientovi ponuku služieb. Preto môže byť kvalifikované ako priamy marketing. V dôsledku toho získavanie klientov patrí pod pojem „obchodnej komunikácie“ v zmysle článku 4 bodu 12 a článku 24 smernice 2006/123.
- ³⁹ V nadväznosti na to vzniká otázka, či môže byť zákaz získavania klientov považovaný za úplný zákaz obchodnej komunikácie v zmysle článku 24 ods. 1 tejto smernice.

- 40 Zo znenia článku 12.I etického kódexu sporného vo veci samej, ako aj z „Indikatívnej tabuľky komunikačných prostriedkov“, ktorú vypracovala Conseil supérieur de l'ordre des experts-comptables (predstavenstvo komory účtovných znalcov), pripojenej k písomným pripomienkam francúzskej vlády vyplýva, že podľa tohto ustanovenia sa členovia profesie účtovných znalcov musia zdržať akéhokoľvek nevyžiadaného osobného kontaktu, ktorý by mohol byť považovaný za získavanie klientely alebo konkrétnu ponuku obchodných služieb.
- 41 Treba konštatovať, že zákaz získavania klientov, ktorý je stanovený uvedeným článkom 12.I, je koncipovaný široko, takže zakazuje akúkoľvek činnosť získavania klientov bez ohľadu na jej formu, obsah alebo použité prostriedky. Tento zákaz teda zahŕňa zákaz všetkých komunikačných prostriedkov umožňujúcich vykonávanie tejto formy obchodnej komunikácie.
- 42 Z toho vyplýva, že takýto zákaz sa musí považovať za úplný zákaz obchodnej komunikácie, ktorý je článkom 24 ods. 1 smernice 2006/123 zakázaný.
- 43 Tento záver je v súlade s cieľom uvedenej smernice, ktorý spočíva, ako bolo pripomenuté v bode 26 tohto rozsudku, v odstránení prekážok slobodnému poskytovaniu služieb medzi členskými štátmi. Právna úprava členského štátu zakazujúca účtovným znalcom akékoľvek získavanie klientov totiž môže tiež ovplyvniť takýchto profesionálov pochádzajúcich z iných členských štátov tým, že ich zbaví účinného prostriedku na preniknutie na predmetný vnútroštátny trh. Takýto zákaz preto predstavuje obmedzenie slobodného cezhraničného poskytovania služieb (pozri analogicky rozsudok z 10. mája 1995, Alpine Investments, C-384/93, Zb. s. I-1141, body 28 a 38).

- 44 Francúzska vláda uvádza, že získavanie klientov poškodzuje nezávislosť členov tejto profesie. Podľa uvedenej vlády, keďže je účtovný znalec poverený kontrolou účtovníctva podnikov a subjektov, s ktorými nie je vo vzťahu na základe pracovnej zmluvy, ako aj potvrdzovaním správnosti a pravdivosti účtovných závierok týchto podnikov alebo subjektov, je nevyhnutné, aby takýto profesionál nebol podozrievaný z akejkoľvek úslužnosti voči svojim klientom. Nadviazaním kontaktu s vedúcim pracovníkom dotknutého podniku alebo subjektu účtovný znalec riskuje zmenu vzťahu, ktorý by mal obvykle udržiavať so svojim klientom, čo poškodzuje jeho nezávislosť.
- 45 Napriek tomu, ako bolo konštatované v bode 42 tohto rozsudku, právna úprava spor-
ná v konaní vo veci samej úplne zakazuje akúkoľvek formu obchodnej komunikácie
a z tohto dôvodu patrí do pôsobnosti článku 24 ods. 1 smernice 2006/123. Je pre-
to nezlučiteľná s touto smernicou a nemôže byť odôvodnená podľa článku 24 ods. 2
smernice 2006/123, aj keď je nediskriminačná, opodstatnená závažným dôvodom ve-
rejného záujmu a primeraná.
- 46 Vzhľadom na súhrn týchto úvah treba na položenú otázku odpovedať, že článok 24
ods. 1 smernice 2006/123 sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna
úprava, ktorá členom regulovaného povolania, ako je povolanie účtovných znalcov,
úplne zakazuje vykonávať získavanie klientov.

O trovách

- 47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnyim dvorom má vo vzťahu k účastníkom kona-
nia vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu
v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny
súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súдне-
mu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 24 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá členom regulovaného povolania, ako je povolanie účtovných znalcov, úplne zakazuje vykonávať získavanie klientov.

Podpisy